

HOLSHIP – EN PRESENTASJON FRA ADVOKATENE

Kurt Weltzien, advokat
NHO

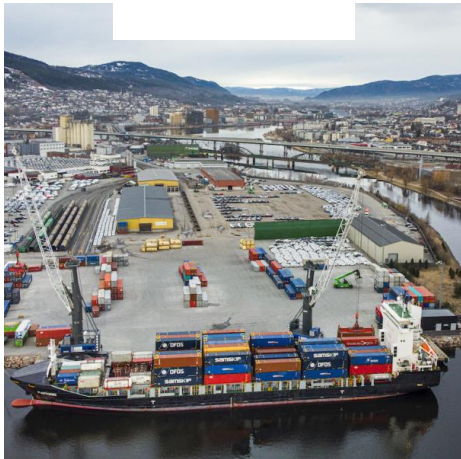
Nicolay Skarning,
partner Kvale

Lornts Nagelhus, LO-
advokat

HOLSHIP

Krav om tariffavtale

Sakens bakgrunn

- Gjaldt lovligheten av en varslet boikott fra NTF/LO overfor Holship Norge AS for å tvinge gjennom tilslutning til tariffavtalen "Rammeavtalen"
- Rammeavtalen er en tariffavtale inngått mellom LO og NHO. Kravet overfor Holship var et krav om direkteavtale mellom LO/NTF og Holship AS

Flere sett med rettsvister

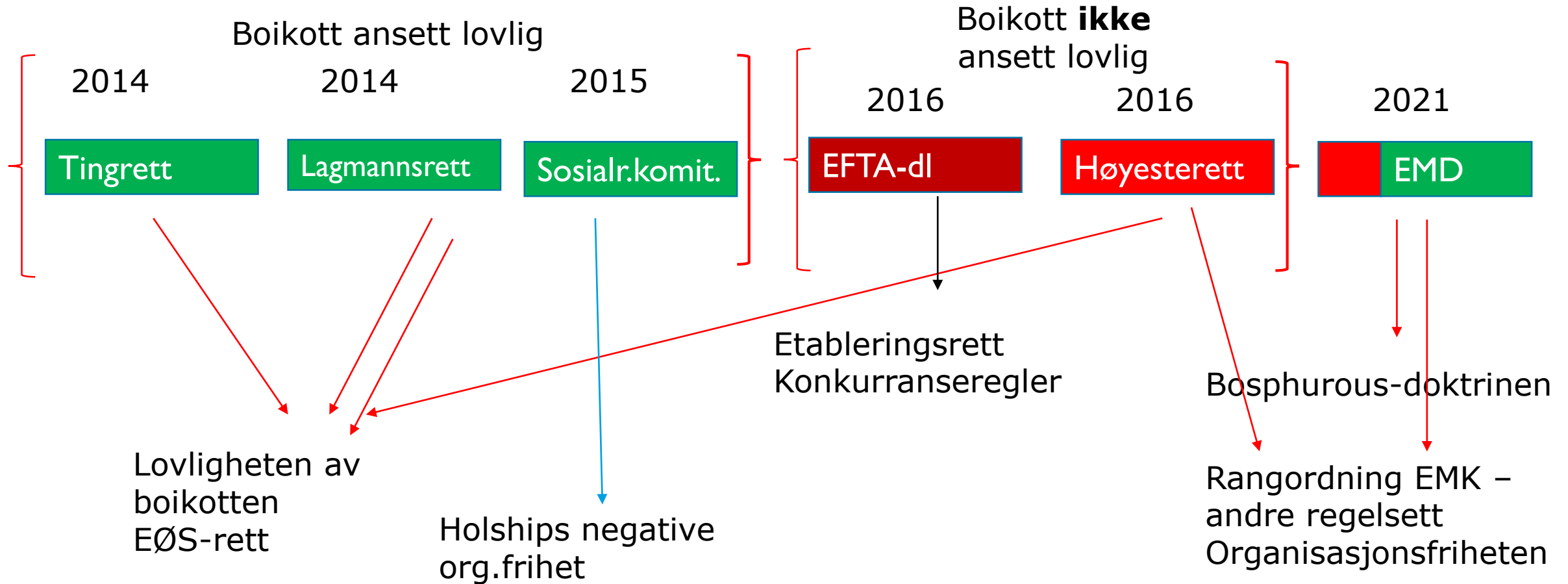
EU/EØS-rettslige tvistetemaer

- Holship anførte strid med EU-/EØS retten
 - Konkurranseregler (art 53, 54)
 - Etableringsrett (art 31)
- EØS-reglene skal forstås tilsvarende som TFEU art. 101, 102 og 49

Folkerettslige tvistetemaer

- LO anførte prinsipalt ikke motstrid med EØS-reglene
- Subsidiært at begrensninger som måtte følge av EØS-avtalen ville være i strid med
 - EMK art 11/Grunnloven § 101
 - Rev ESP art 6 nr 2 og nr 4
 - ILO konv. 87 og 98

Sakens utvikling

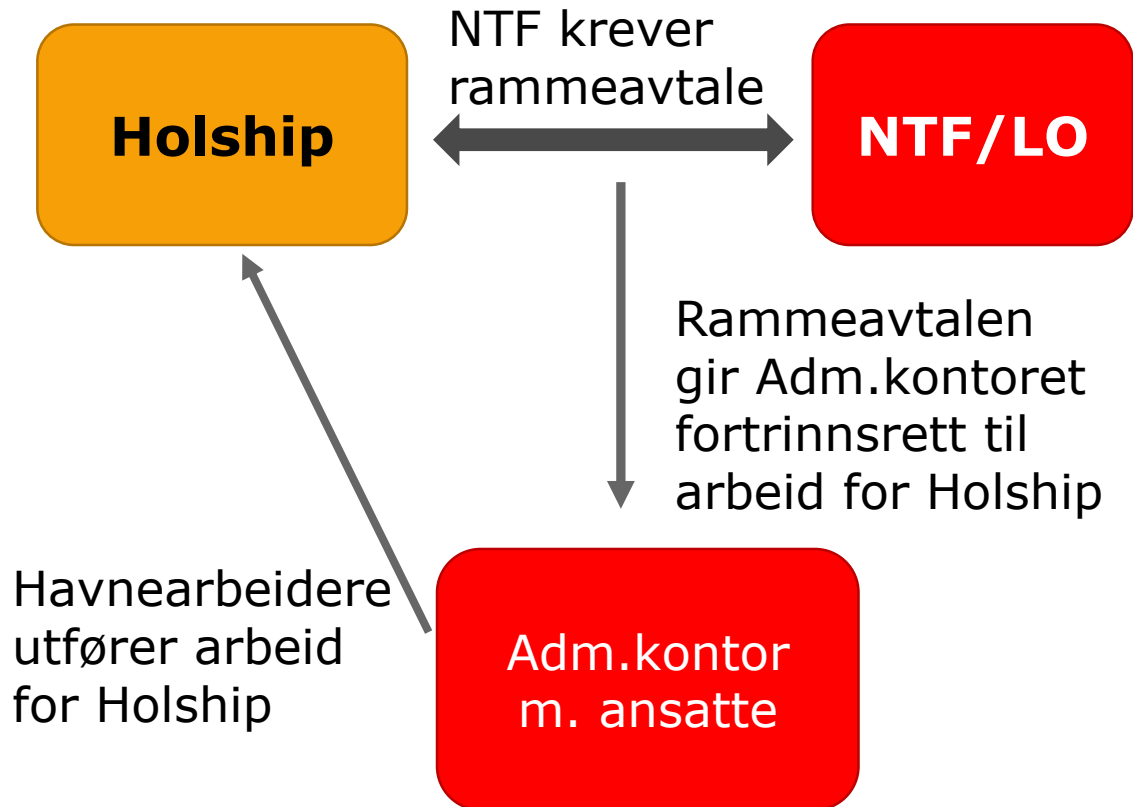

Noen særlige faktiske forhold

Tariffhistorikk

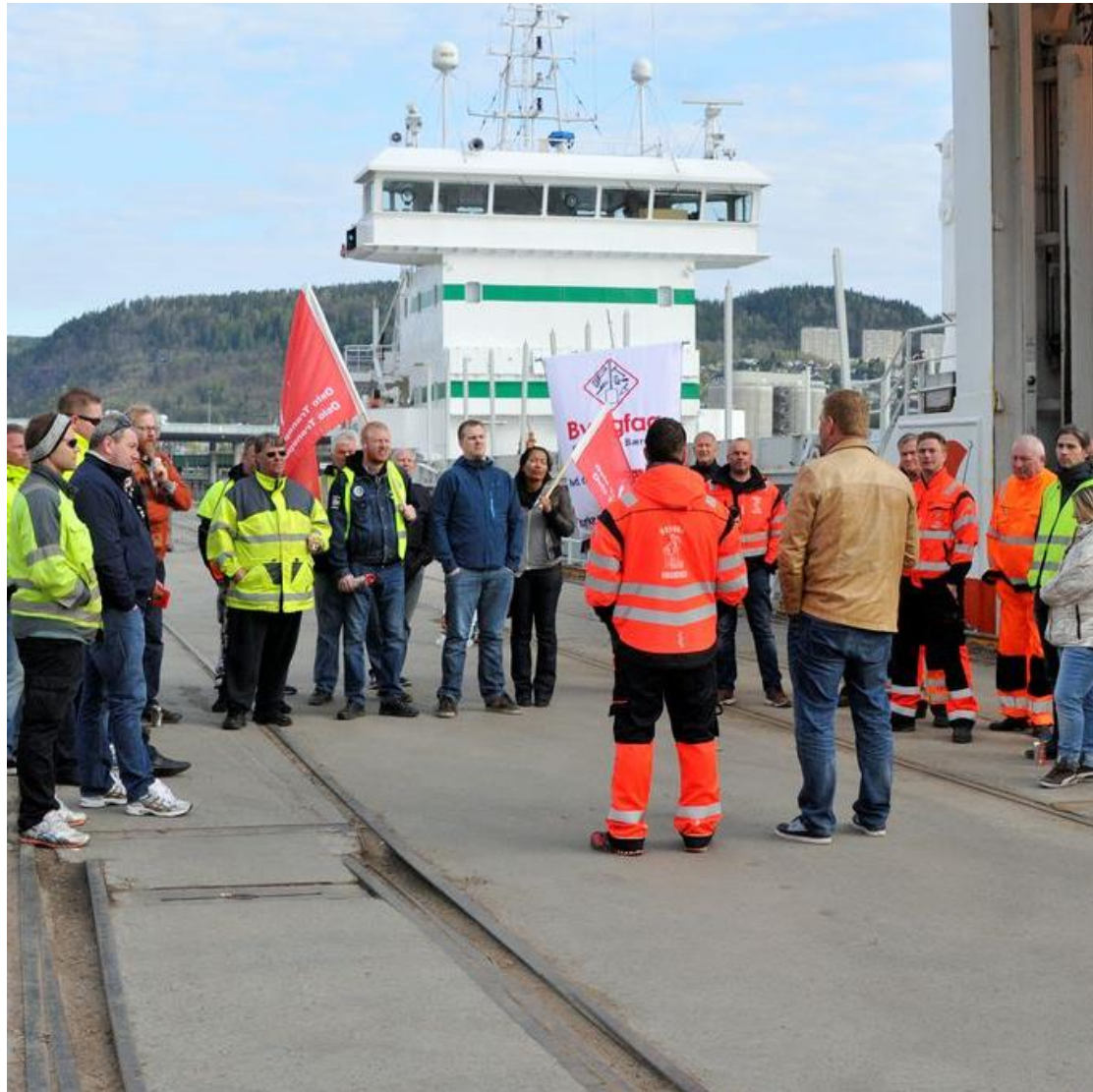
- Tariffsystemet i norske havner er av gammel dato.
- • I 1896 stiftet havnearbeiderne Norsk Transportarbeiderforbund og fikk i stand tariffavtale.
- • Utgangspunktet var at havnearbeiderne fungerte som løsarbeidere, uten sikkerhet for både arbeid og lønn, og ingen bestemt arbeidsgiver å forholde seg til.
- • Det ble derfor innført en klausul i tariffavtalenesom sikret havnearbeiderne fortrinnsrett til losse og lastearbeid.
- Ved tarifforhandlingene i 1976 ble det enighet om et fast lønssystem for losse- og lastearbeiderne hvor et sentralt element var en fortrinnsrett.
- • Fortrinnsretten administreres av et Administrasjonskontor (laste og lossekontor) i havnene hvor arbeidstakerne også er fast ansatt.
- Administrasjonskontorene skal ikke gi økonomisk utbytte.
- • Fortrinnsbestemmelsen i Rammeavtalen har vært ansett som ledd i oppfyllelsen av Norges forpliktelser eller ILO-konvensjon nr. 137

Boikott – og noen særtrekk

Noen «lokale» særtrekk

- Tariffavtalen gjaldt en annen bedrift enn der havnearbeiderne hadde sin ansettelseskontrakt
- Havnearbeiderne skulle gis fortrinnsrett til bestemte arbeidsoppgaver i Holship
- 6 fast ansatte, 50+ tilkallingsvikarer (tømme bilskip)
- Fast ansatte, varierende anløp
- Stort antall overtidstimer

Boikott i norsk rett

- Boikott er sjelden benyttet som arbeidskampmiddel i Norge. Normalt benyttes streik.
- Benyttes når fagforeningen ikke har medlemmer i bedriften, for eksempel for å hindre sosial dumping
- Boikott også benyttet til støtte for havneavtalene i og med at havnearbeiderne ikke er ansatt i havnevirksomhetene

Innledning

- Holship er et spedisjonsfirma i Drammen med eget lager, som formidler transport til sjøs, på land og i luft og i tillegg vasker fruktkasser for distribusjon til butikker
- Holship hadde tariffavtalen "Renhold på land i egen regi" fra 1. april 2011 med Norsk Arbeidsmandsforbund i LO, etter meklingsmøte hos kretsmekler
- Administrasjonskontoret i Drammen, registrert som annen juridisk person, var drevet av de andre agentene i Drammen Havn, fastsatt i tariffavtale NHO – LO/NTF (Rammeavtalen). Her var de 6 faste havnearbeiderne som tok alle losse- og lasteoppdrag i Drammen

Begynnelsen, 2013

- Boikott mot Holships losseoperasjoner i Drammen havn fra lokal forening 5. og 8. april 2013 fordi Holship ikke ville inngå tariffavtale som skulle gi havnearbeiderne **fortrinnsrett til lossing og lasting** i Drammen Havn. Bare varselet om boikott 11. juni 2013 fra NTF, ble gjenstanden for prøvingen oppover gjennom rettsapparatet
- Drammen tingrett fant 19.3.14 varselet om boikott lovlig og med et lovlig formål, og viste til Høyesteretts dom i Sola Havn-saken (Rt-1997-334), der Høyesterett aksepterte boikott for å få innført tariffestet fortrinnsrett til havnearbeiderne i Sola Havn, bl.a. fordi tariffavtalen var "**en alminnelig anerkjent tariffavtale med tradisjon i havnebyene. Den har bakgrunn i de særlige forhold for arbeiderne i havnene, som opprinnelig var løsarbeidere uten sikkerhet for arbeid og lønn.**"

Fra boikotten 5.4.13, men bare det senere varselet 11.6.13 ble gjenstand for prøving

2013, fortsatt

- SMB Norge (Bedriftsforbundet), hvor Holship er medlem, klaget Norge den 9.9.13 inn for Europarådets sosialrettskomité for brudd på den negative organisasjonsfrihet, basert på at ca. 95 % av havnearbeiderne var medlem av Norsk Transportarbeiderforbund (NTF) i LO. (sak 103/2013)
 - Den europeiske sosialpakt art 5
- Norge frifunnet 17.5.16

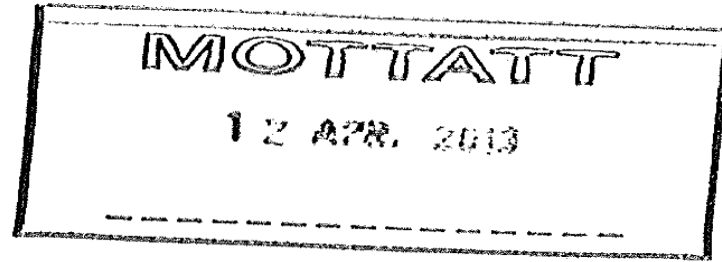

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Fagforbundet for transport og logistikk

Rek.
Holship Norge AS

Postboks 2533
3003 DRAMMEN

Dato: 10.04.2013

Deres ref.:

Vår ref.: 2013/00547/LJ

Overenskomstforhold – Holship Norge AS (foretaksnr. 976 549 015 - bedriftsnr. 876 551 942)

Vårt forbund organiserer havnearbeidere. I Drammen havn er Rammeavtalen om fastlønnssystem for losse- og lastearbeidere, avtale 190, gjort gjeldende med NHO/NHO Logistikk og Transport som motpart.

Vi krever at Rammeavtalen om fastlønnssystem for losse- og lastearbeidere, avtale 190, slik den til enhver tid er forhandlet fram mellom NHO/LTL og LO/NTF, blir gjort gjeldende ved Holship Norge AS i Drammen havn fra 10. april 2013.

Konsekvensen av å undertegne tariffavtale med NTF er at bedriften forplikter seg, ved samtlige skipsanløp, å bestille losse- og lastearbeidere fra det lokale losse- og lastekontoret, som er opprettet i samarbeid med LTL.

Den aktuelle tariffavtalen, Rammeavtalen om fastlønnssystem for losse- og lastearbeidere, er vedlagt og De finner den også på vår nettside:

www.transportarbeider.no.

Vedlagt følger også to eks. overenskomstdokument som vi ber om at undertegnes og at ett eksemplar returneres oss innen 26. april 2013.

REKOMMANDERT
Holship Norge AS

Postboks 2533
3003 DRAMMEN

Dato: 11.06.2013

Deres ref.:

Vår ref.: 2013/00547/LJ

KRAV OM TARIFFAVTALE – VARSEL OM BOIKOTT

Ettersom Holship har avvist ethvert krav om tariffavtale fra Norsk Transportarbeiderforbund fastholder vi varselet om blokade av skipsanløp i Drammen havn der Holship er involvert i lossing- og/eller lasting. Formålet med blokaden er å oppnå tariffavtale, herunder å få avtalefestet prinsippene om fortrinnsrett i den ordinære Rammeavtalen § 2 nr. 1 i forhold til den losse- og lastevirksomhet Holship driver i Drammen havn. Når det gjelder lovligheten av blokade i slike tilfeller vises det til Høyesteretts avgjørelse i Sola Havnsaken, se Rt. 1997 side 337.

Norske sjømannsorganisasjoner, Nordisk Transportarbeiderføderasjon og Den internasjonale transportarbeiderføderasjonen er også informert om blokaden.

De varsles også om at Norsk Transportarbeiderforbund vil vurdere å innhente LOs samtykke til å iverksette sympatiaksjoner i tråd med Hovedavtalens § 3-6 nr. 1.

Likevel vil Norsk Transportarbeiderforbund reise søksmål for Drammen tingrett for å få avgjort om den varslede boikott er lovlig jf. boikottloven § 3. Samtidig vil vi presisere at boikott *tidligst vil bli iverksatt når Drammen tingrett har tatt stilling til lovligheten* jf. boikottloven § 3 første ledd.

Fortsettelsen 2014-2016 + 2021

- Borgarting lagmannsrett fant enstemmig 8.9.14 boikottvarselet lovlig, og viste, som tingretten, til Sola Havn-dommen fra Høyesterett (Rt-1997-334)
- Holship anket til Høyesterett den 10.10.14
- EU-domstolens dom 11.12.14 mot det spanske havnemonopol (SAGEP, C-576/13)
- Ankeutvalget slipper anken inn 15.1.15
- EFTA-domstolens uttalelse 19.4.16 (E-14/15)
- Justitiarius beslutter plenumsbehandling 25.5.16 pga. forholdet til Grl 101/EMK 11 (foreningsfriheten, rett til streik og evt. rett til boikott)
- Høyesteretts dom 16.12.16 med dissens 10-7: Den varslede boikott anses ulovlig og i strid med EØS-avtalen artikkel 31 om fri etableringsadgang innen EØS-området
- LO og NTF klager Norge inn for EMD den 15.6.17
- EMD frifinner Norge 10.9.21 etter LO og NTFs klage på basis av foreningsfriheten i EMK art 11

Litt fra Høyesteretts dom (flertallet)

- Høyesterett uttalte at de må legge stor vekt på uttalelse fra EFTA-domstolen (avsn. 77)
- Ikke avklart om boikott er beskyttet av EMK art. 11 (avsn. 83)
- Fortrinnsrett til havnearbeid er en restriksjon, jf. EØS-avtalen art 31 (fri etablering), og ikke et tvingende legitimt inngrep (avsn. 109)
- Avsn. 119: "Den fortrinnsrett til losse- og lastearbeid som NTF krever, er etter dette ikke tilstrekkelig tungtveiende begrunnet og tilfredsstillende ikke kravet til rimelig balanse mellom etableringsretten og en eventuell grunnleggende rett til boikott."
- Boikottvarelet kjennes ulovlig (avsn. 125)
- Obiter i avsn. 128: Fortrinnsretten nytter heller ikke beskyttelse mot konkurransereglene

Mindretallet på 7 i Høyesterett

Avsn. 139:

Kort oppsummert er mitt syn at den varslede boikotten, som virkemiddel for å oppnå tariffavtale om fortrinnsrett for laste- og lossearbeiderne ved Drammen havn, **ikke er i strid med EØS-avtalen**. Konkurransereglene krenkes ikke, fordi **unntaket for tariffavtaler kommer til anvendelse**, og restriksjonen på etableringsfriheten er **rettferdiggjort i tvingende allmenne hensyn**. Boikotten innebærer ingen organisasjonsplikt, og den er ikke utilbørlig eller uforholdsmessig.

Veien mot EMD – Holships og SMB Norges syn på svakhetene hos NTF

- NTF prøvde å "stjele" arbeid fra Holship og dets faste ansatte gjennom fortrinnsrett til arbeid – en irregulær og lite solidarisk posisjon
- Holship hadde annen tariffavtale med Norsk Arbeidsmandsforbund i LO, med faste ansettelse og kunne ikke beskyldes for sosial dumping
- Administrasjonskontoret hadde 6 faste ansatte og 50-90 tilkallingsvikarer, mao. et stort bemanningsbyrå, i strid med grunntanken bak fortrinnsretten: faste og trygge stillinger

Høyesteretts avgjørelse

Høyesterett behandlet saken i plenum og delte seg 10 – 7

- Flertallet kom til at Rammeavtalen var i strid med etableringsretten i EØS-avtalen, og uttalte i et obiter dictum at Rammeavtalen heller ikke falt inn under Albany-unntaket og dermed ikke var fritatt fra konkurransereglene
- EØS retten var anvendelig.
 - Grenseoverskridende element var oppfylt ved at Holship var eid av dansk selskap
- Rammeavtalen utgjorde en restriksjon på Holships adgang til losse- og lastemarkedet

Høyesteretts behandling av særtrekkene

Høyesterett om faktum:

- Tariffavtalen er av «irregulær karakter» (avsn. 103)
- Tariffavtalens vern av arbeids- og lønnsforhold er «nokså indirekte» (avsn. 103)
- Administrasjonskontoret utøver «økonomisk virksomhet» i et marked (avsn. 104)
- Den primære virkningen er at Holship «blir utestengt fra et marked selskapet vil inn i» (avsn. 105)

Høyesteretts vurdering

Høyesteretts vurdering (avsn. 118):

- Den primære virkningen er å «begrense andre aktørers adgang til markedet for losse- og lastetjenester»
- Boikotten er «svært inngripende» i etableringsretten
- Boikotten vil kollidere med rettighetene til de ansatte i Holship
- ILO konv. nr. 137 må stå tilbake for etableringsretten
- Foreligger en restriksjon

Høyesterett om Grunnrettigheter

- Grunnloven § 101 må ta utgangspunkt i EMK art. 11 om retten til organisasjonsfrihet
- Organisasjonsfriheten har grunnlovsvern og vil derfor som et utgangspunkt gå foran EØS-retten
- Inngrep i streikeretten kan gjøres i medhold av art. 11 nr. 2 dersom dette er hjemlet i lov, begrunnet i legitimt formål og nødvendig i et demokratisk samfunn

Høyesterett og grunnrettigheter - EØS

- Etableringsretten etter EØS-avtalen utgjør en av hjørnesteinene i EØS-samarbeidet (avsn. 117)
- • Boikotten har som ønsket virkning å begrense andre aktørers tilgang til markedet for losse- og lastetjenester (avsn. 118)
- • Boikotten er dermed svært inngripende i etableringsretten, og den kolliderer med andre arbeidstakeres interesser (avsn. 118).
- Selv om også ILO-konvensjonene 87 og 98 og sosialpakten artikkel 6 har begrensninger på streikeretten - gir heller ikke disse uinnskrenket rett til å bruke boikott i arbeidskampssammenheng (avsn. 116)
- «*Fortrinnsretten er etter dette ikke tilstrekkelig tungtveiende begrunnet og tilfredsstillende ikke kravet til rimelig balanse og en eventuell grunnleggende rett til boikott*» (avsn 119)

EØS-rett

vs.

grunnleggende
rettigheter

Høyesterett om balansering av rettigheter

Forts. i avsn. 117

- «...Etableringsretten etter EØS-avtalen artikkel 31 utgjør en av hjørnesteinene i EØS-samarbeidet, og ved proporsjonalitets-vurderingen må man søke å finne frem til et rimelig balansepunkt mellom disse rettighetene.»
- **Konkluderer med en avveining av kjerneinnhold**
- Avsn. 119:
- «Den fortrinnsrett til losse- og lastearbeid som NTF krever, er etter dette ikke tilstrekkelig tungtveiende begrunnet og tilfredsstillende ikke kravet til rimelig balanse mellom etableringsretten og en eventuell grunnleggende rett til boikott»

Høyesterett likestilte EMK art 11 (og Grunnloven) med etableringsretten

Kjernen i EMDs avgjørelse

- Høyesterett (avsn 86):

syn på foreningsfriheten som grunnleggende rettighet i EU- og EØS-retten. Det kan heller ikke utelukkes at EMD kan komme til å ha et annet syn på hvordan foreningsfriheten må avveies mot retten til fri bevegelse i det indre marked, enn det EU-domstolen og EFTA-domstolen vil ha. Jeg kan imidlertid ikke se at det er grunnlag for å hevde at det i dag eksisterer noen forskjell her. Uansett om man tar utgangspunkt i Grunnloven og avveier de rettigheter som følger av den, mot rettigheter etter EØS-avtalen, eller om man tar utgangspunkt i EØS-avtalen og avveier rettigheter etter den mot Grunnloven, må man ved vurderingen av om det er grunnlag for inngrep, søke å finne frem til et rimelig balansepunkt mellom de aktuelle rettighetene. Resultatet av avveiningen av foreningsfriheten mot etableringsfriheten bør ikke avhenge av hvilket regelsett man tar utgangspunkt i.

EMD:

adjudication are compatible with the Convention. As highlighted in the submissions of the applicant unions in the present case, however, there is a risk that a domestic court which finds itself in a position such as that in which the Supreme Court found itself in the present case may balance a right under the Convention against a right under the EEA Agreement in a manner that would generally only be appropriate had the issue before it been a matter of conflicting fundamental rights under the Convention. From the perspective of Article 11 of the Convention, EEA freedom of establishment is not a counterbalancing fundamental right to freedom of association but rather one element, albeit an important one, to be taken into consideration in the assessment of proportionality under Article 11, paragraph 2. The risk just referred to is one which, while ensuring full compliance with their obligations under EEA or EU law, domestic courts must seek to avoid.

Kjernen i avgjørelsen

- EU-rettens fire friheter er ikke likestilte eller likeverdige rettigheter med konvensjonsbestemmelsene
- Høyesteretts metode er kun tillatelig når det er ulike menneskerettigheter som er i konflikt med hverandre
- EU-rettens fire friheter kan og må tas i betraktning som et viktig hensyn etter unntaksadgangen i art 11 nr 2

EMD

EMD om nasjonalstatens skjønnsmargin

LOs argumenter

- Inngrepet i organisasjonsretten berørte kjernen i forhandlingsretten
- Inngrepet krever en særlig begrunnelse og det oppfylte ikke Høyesterett
- EMD godtar normalt ikke begrensninger som berører kjernen i forhandlingsretten

EMD:

- The Contracting State, while in principle being free to decide what measures it wishes..., is under an obligation to take account of the elements regarded as essential by the Court's case law (94)
 - The Convention is a living instrument (96)
 - Limitations to rights have to be construed restrictively
- In view of the sensitive character of the social and political issues involved,, the Contracting State enjoy a wide margin of appreciation

EMD om nasjonalstatens skjønnsmargin

EMD:

- Given the characteristics of the collective identified by the Supreme Court, the breadth of the ,margin in the present case was clearly wide (114)
 - Boikott
 - Mot «tredjemann»
 - Høyesteretts formulering «irregulær»
 - Markedseffekt – begrense andre aktørers adgang til markedet

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMD om prøvingen opp mot EMK art 11

- LO argumenterte at forhandlingsfriheten var krenket
- Man var da i kjernen av organisasjonsfriheten og liten skjønnsmargin for nasjonalstaten

EMDs vurdering:

new collective agreement (see paragraph 63 above). The restriction of the application unions' Article 11 rights did not as such prevent them from engaging in further collective bargaining, the information provided by the applicant unions to the effect that the absence in the renegotiated agreement of a similar priority clause had considerable impact on the organisation of dock work notwithstanding. Against that background, the Court does not consider that sufficiently "strong reasons" exist for it to substitute its views for that of the Supreme Court in this case.

440 Even though the Court considers, on the basis of the material before it and since the

Hvor står vi nå?

Nasjonalt

- Har en plenumsdom som anviser en bestemt metode, men der metoden har blitt underkjent av EMD
- Et kraftfullt signal til norske domstoler at de ikke kan følge Høyesteretts metode fra Holship-saken
- Faglige rettigheter står sterkere enn før
 - Skal mye til for underkjenne en tariffbestemmelse som stridende mot EØS-retten

EU-/EØS-området

- EU-domstolens avgjørelser er fortsatt "beskyttet" av Bospohorus-doktrinen, eller er det ikke lengre et likeverdig vern?
 - Vil EU-domstolen gi større vekt til Charteret?
- EMDs premiss 118 retter seg også mot de nasjonale domstolene i EUs medlemsland
 - Vil nasjonale domstoler i større grad vektlegge Charterets rettigheter og legge til grunn Charterets bestemmelse om at EMD-rettigheter er "gulvet"

= SANT?

EN STOR SEIER FOR FAGBEVEGELSEN?

«Boikott» er vernet etter EMK art. 11, men stor skjønnsfrihet for nasjonalstaten til å begrense bruken.....

Frågor till kommissionen om Holship...

forts. från s.1

n. Som Stein Evju konstaterade Europadomstolen de nationella uttolarna vägledning för hur de resonera när marknadsfriheter mot grundläggande rättigheter. vare står då över marknadsfriheterna. Det innebär, enligt Evju, att domen har konsekvenser inte bara för norsk del. "Den har betydelse för EU/ EES-systemet generellt och mer principiellt: Om medlemsstaterna ska uppfylla sina förpliktelser enligt EKMR måste såväl de som EU-domstolen utgå från att de mänskliga rättigheterna står på ett högre plan än marknadsfriheterna", skriver Evju. Det är bakgrunden till de fackhurraropen och Europaparlamentarikerns frågor till kommissionen. Kanske ska man se dem som

försök till skademinimering efter ett olyckligt prejudikat. För frågan är hur mycket de här principiella uttalandena är värda. De innebär en knäpp på näsan för hur Høyesterett resonerade när den kom fram till sin slutats – men slutsatsen i sig ifrågasattes inte av Europadomstolen. Den inskränkning av föreningsfriheten som Høyesteretts dom innebar godtogs som proportionerlig. Vid proportionalitetsbedömningen har staterna nämligen en vidsträckt bedömningsmarginal, och vid den bedömningen är EU/ EES-rättens etableringsfrihet ett viktigt element, enligt Europadomstolen. Även om den inte är en grundläggande rättighet.

Kerstin Ahlberg

AT «BOIKOTT» ER VERNET AV EMK ART 11 ER IKKE OVERRASKENDE

KLASSIFISERING AV ARBEIDSKAMPMIDLENE ETTER NORSK RETT

...IKKE OVERRASKENDE

	Ulovfestet	Tariffavtale / Boikottlov	Arbeidstvistlov, tjenestetvistlov				Boikottlov
Objektive kjennetegn	Politisk demonstrasjonsstreik	Sympatistreik	Streik	Lockout	Blokade	Annen arbeidskamp	Boikott
	«arbeidsstans»	«arbeidsstans»	«arbeidsstans»		ethvert tiltak		«oppfordring, avtale eller liknende tiltak»
Subjektive kjennetegn	«tvinge frem en løsning» overfor andre enn arbeidsgiver / egne arbeidstakere		«tvinge frem en løsning» overfor egen arbeidsgiver / egne arbeidstakere				«tvinge, skade eller straffe» + hindre eller vanskeliggjøre økonomiske samkvem

«Streik», jf. ILO, ESP, EMK (og dermed EU/EØS)

MEN «BOIKOTT» KAN VÆRE SÅ MANGT...

ILO Digest 2006

Freedom of Association – Fifth (revised) edition

518. The boycott is a very special form of action which, in some cases, may involve a trade union whose members continue their work and are not directly involved in the dispute with the employer against whom the boycott is imposed. In these circumstances, the prohibition of boycotts by law does not necessarily appear to involve an interference with trade union rights.

(See the 1996 Digest, para. 471.)

1. Boikott som ikke innebærer arbeidsnedleggelse = «boikott» etter boikottloven
2. Forbud mot en slik boikott ikke nødvendigvis i strid med ILO Conv 87

FORMÅLET MED BOIKOTTEN

82. As to whether the announced boycott entailed the exercise of freedom of assembly and association protected by Article 11 § 1 of the Convention, the Court notes that it has not previously rendered judgments relating to an action fully resembling the one at issue in the instant case. The collective action which was the subject of the domestic court judgments was essentially a boycott in the form of a blockade organised by NTF in order to pressure a company, Holship, to enter into a collective agreement containing a priority clause for registered dockworkers employed in the Administration Office.

86

unloading and loading operations at the port. Leaving aside for the time being the question of whether – as the majority of the Supreme Court considered – the action pursued business aims beyond the protection of the rights and interests of workers (see paragraph 38 above) – a question which will be of relevance on the merits – it is undisputed that the impugned boycott also aimed to ensure stable and safe working conditions for dockworkers. This was recognised by both majority and minority members of the Supreme Court and by the lower courts. Furthermore, the Court observes that the priority right which was one of the rights the proposed

87. In the light of the above considerations, the Court finds that the impugned boycott which the applicant unions notified in advance in accordance with domestic law constituted a trade union action which they sought to take in order to protect, at least *inter alia*, the occupational interests of union members in a manner capable of falling within the scope of Article 11 § 1 of the Convention. It follows that this provision is applicable.

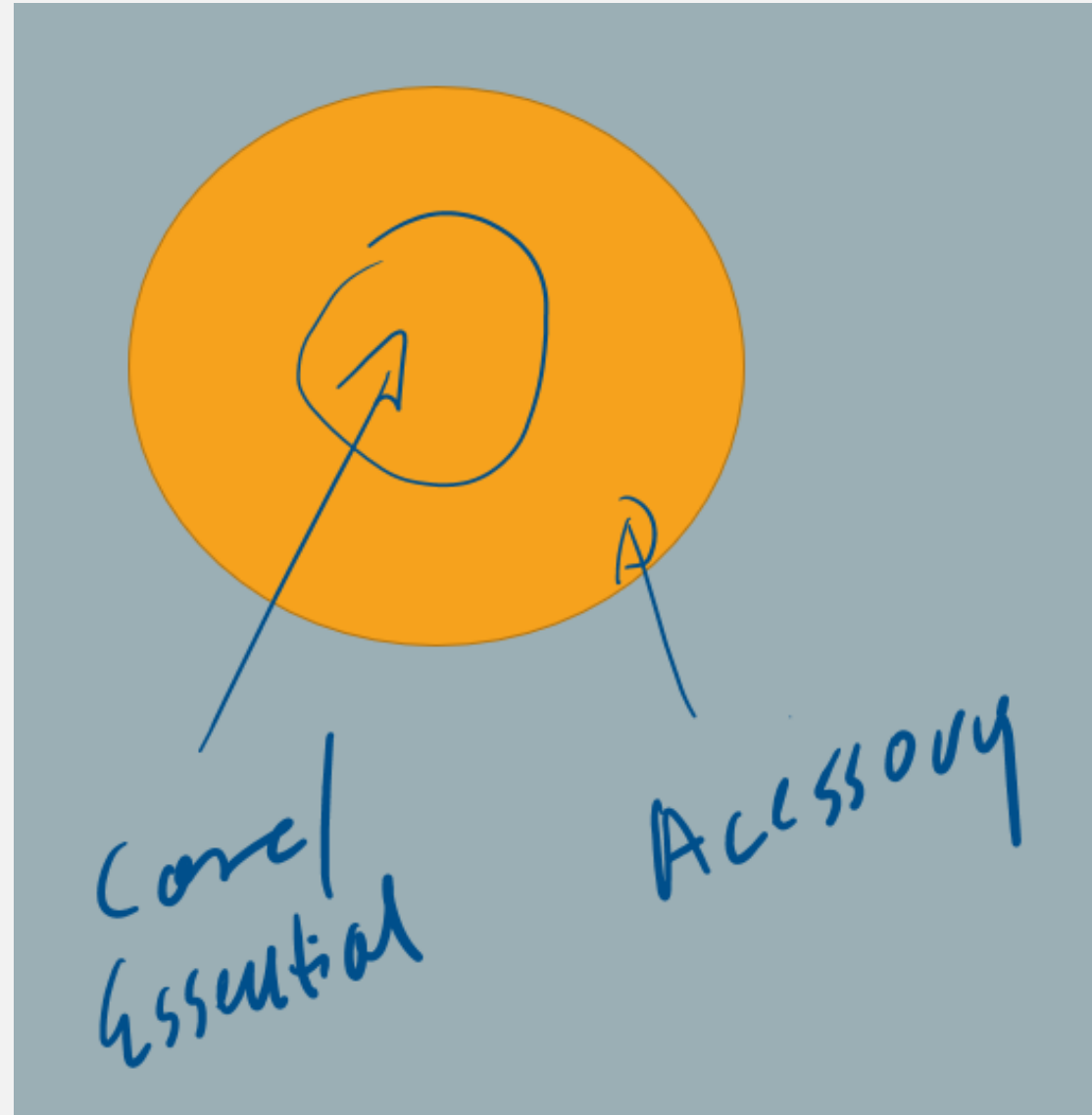
82: Krav om opprettelse av tariffavtale (med «fortrinnsrett»; som i sin virkning har en markedsregulerende effekt)

86: ...men også forretningsmessige krav?

87: En boikott som «blant annet» har til formål å verne de fagorganisertes rettigheter har vern

EMD OG PROPORSJONALITET

- Arbeidskampmidelets art smitter over på proporsjonalitetsvurderingen
- «Overskuddsformålet» med bruken smitter over på proporsjonalitetsvurderingen

EKSEMPELET «RMT»

Avs 82

As the Government have argued, by its nature secondary action may well have much broader ramifications than primary action. It has the potential to impinge upon the rights of persons not party to the industrial dispute, to cause broad disruption within the economy and to affect the delivery of services to the public. Accordingly, the Court is satisfied that in banning secondary action, Parliament pursued the legitimate aim of protecting the rights and freedoms of others, not limited to the employer side in an industrial dispute.

EMD sa at

- Det absolutte og ubetingede forbudet mot sympatiaksjoner var forholdsmessig
- Hensynet til tredjemenn (samfunnet)
- Fagforeningen hadde fått utøve fagforeningsfriheter («bli hørt», «delta i forhandlinger»)
- Ingen rett til å få rett – ingen plikt til å inngå tariffavtale

EKSEMPELET «HOLSHIP»

114. As indicated previously (see paragraph 97), the Contracting States enjoy a wide margin of appreciation in this field, in view of the sensitive character of the social and political issues involved in achieving a proper balance between the respective interests of labour and management, and given the high degree of divergence between the domestic systems in this field (see, also, *Unite the Union v. the United Kingdom* (dec.), no. 65397/13, § 55, 3 May 2016). As regards the breadth of the margin, it is useful to remember that it will depend on the nature and extent of the restriction on the trade-union right in issue, the object pursued by the contested restriction, and the competing rights and interests of other individuals in society who are liable to suffer as a result of the unrestricted exercise of that right (see *Demir and Baykara*, cited above, § 86). Given the characteristics of the collective action identified by the Supreme Court (see the preceding paragraph and paragraphs 36-38 above), the breadth of the margin in the present case was clearly wide.

1. «irregulær» tariffavtalebestemmelse
2. Indirekte beskyttelse av lønn- og arbeidsvilkår
3. Begrenset adgangen for andre på markedet
4. Vernet mot konkurranse

BOIKOTTLOVEN
STÅR SEG I MØTE
MED EMD

5 des. Nr. 1. 1947

Lov om boikott.

Jfr. tidligere lov 5 mai 1927 nr. 1 § 6 a og § 39 a.

§ 1.¹ Med boikott mener denne lov en oppfordring, avtale eller liknende skade eller straffe noen tar sikte på å hindre eller vanskeliggjøre økonomiske samkvem med andre.²

¹ Endret ved lover 26 juni 1953 nr. 6, 11 juni 1993 nr. 65.

² Se lov 4 juni 1993 nr. 58 § 5.

§ 2. Boikott er rettsstridig:

- a) når den har et rettsstridig formål eller ikke kan nå sitt mål
- b) når den blir foretatt eller holdt vedlike ved rettsstridige midler
- c) når den vil skade vesentlige samfunnsinteresser eller virke rimelig forhold mellom den interesse som skal fremmes og vil føre med seg;¹
- d) når den blir foretatt uten at den som boikotten er rettet mot at det på forhånd overfor ham og dem som en boikottgjørende rede for grunnen til boikotten.

¹ Se dog lov 4 juni 1993 nr. 58 § 5.

§ 3.¹ Er varsel om boikott gitt, kan søksmål reises for å
Megling i forliksrådet² er ikke nødvendig i saker om
er voldt ved boikott.